

„Да је дао Бог да на овом страдалном мјесту данас дјеца која су погинула у нападу НАТО-а буду жива, данас би се сабирали, да их женимо и удајемо, или већ да њихову дјецу крштавамо, али они нас сабирају и овако“, казао је данас у Муруну владика Јоаникије на помену страдалима од НАТО бомби 1999. године.

Помињањем ових невиних жртава, нагласио је владика, ми се сјећамо и многих других, у осјећању да је Горње Полимље мјесто сведочанства српске жртве, косовске жртве и сјећамо се и оних који су страдали у доба турског насиља и окупације.

„Хиљаде и хиљаде овдје пострадалих и прогнаних. Хиљаде заробљених и у ропство одведених... Сјећамо се и оних који су пострадали у вријеме наци-фашизма, нарочито оних покланих у Велици и Великој Ржаници и оне дјеце помрле у Плавском затвору и ево, овдје, помиње се Мирослав Кнежевић, дјечак и ђак. А у Плавском затвору је уморен глађу његов стриц, такође Мирослав Кнежевић, дијете од непуне двије године. Сјећамо се и оног нерођеног дјетета, насилно озвађеног из мајчине утробе, из утробе Милеле Лалевић, мајке дјеце жртава, синова пострадалих од дивизије „Принц Еуген“, муслиманске милиције и Скенедер бег дивизије; мајке синова Радислава, Владимира и Драгољуба, труднице којој бајонетом злочинци извадиче мушко дијете из утробе, те и она и сва њена дјеца настрадаше мученичком смрћу. А отац када је дошао на згариште том нерођеном сину је дао име Миличко. Сјечамо се и тог Миличка, није био обичај да се нерођеном дјетету даје име, али то је дубоки, хришћански порив“, нагласио је владика Јоаникије.

(ИН4С)